

er beliggende, indgår i det såkaldte Rosenvænge kvarter, hvorover der hviler nogle 100-årige servitutter, herunder en bestemmelse om, at der ikke må opføres bygninger med mere end 3 etager i det hele.

„Disse servitutter sigter til at sikre kvarterets karakter af „fredeligt, hyggeligt og frit beliggende opholdssted“ samt til „bevarelse af udsigten til stranden“, men har som følge af de omliggende kvarterers udbygning til høj etagebebyggelse og som følge af frihavens anlæg og anlægget af jernbanedæmningen langs Østbanegade mistet deres mening.

Servitubestemmelserne vil imidlertid være til hinder for en udvidelse af radiumstationens sengeføj, der er planlagt som en 3 etagers bygning med udnyttet tagetage, samt for opførelse af en 4 etagers bygning, der indgår som en sidefløj i et af Landsforeningen til Kræftens Bekæmpelse på Finseninstitutets grund projekteret kræftforskningslaboratorium, hvis 5 etagers hovedbygning mod Nordre Frihavsgade derimod ikke rammes af servitubestemmelserne.

Udgifterne ved udvidelsen af radiumstationens sengeføj er anslået til 9,4 mill. kr., og ved finansloven for finansåret 1964-65 er der bevilget 690.000 kr. til detailprojektering af dette byggeri. Udgifterne ved kræftforskningslaboratoriets opførelse vil blive betalt af Landsforeningen til Kræftens Bekæmpelse.

Ved forhandling med Rosenvænge kvarterets grundejerkomité er der søgt samtykke fra grundejerne til de projekterede udvidelser af bygningsanlæggene på Finseninstitutets ejendom, men komiteen har ikke kunnet gå med hertil som følge af, at enkelte af grundejerne, der hver for sig har påtaleret med hensyn til servitutter, og som i 1950 gav tilladelse til påbygning af en tagetage på radiumstationens eksisterende sengeføj, ikke har ønsket at give yderligere dispensation.

Da en videre udbygning af Finseninstitutet må anses for højst påkrævet for at skabe et tidssvarende kræftbehandlings- og kræftforskningsinstitut, og da en sådan udbygning vil kunne finde sted uden i særlig grad at være til gene for kvarterets beboere, er der ved det foreliggende lovforslag søgt bemyndigelse for indenrigsministeren til at iværksætte ekspropriation af de servituttigheder, som jeg kortelig har omtalt i denne fremsættelse. . . .“

Ved lovforslagets 1. behandling blev der fra alle sider givet tilslutning til lovforslagets formål: at muliggøre en tiltrængt udvidelse af Finseninstitutet. Derimod beklagedes det fra flere sider, at det skulle være nødvendigt at gå til ekspropriation.

Det udvalg, der fik sagen til behandling, indstillede enstemmigt lovforslaget til vedtagelse uændret, idet *Karl Max Rasmussen* (S) dog ved 2. behandling udtalte:

„Når den foreliggende betænkning har været noget længe undervejs, skyldes det, at udvalget gennem en forhandling med repræsentanter for Rosenvængets grundejere har fået begrundet håb